

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

National and Revolutionar Characters

شخصیت های ملی و انقلابی

پیشگام

۲۴ اگست ۲۰۲۴

یاد رزمنده عزیز، معلم سرور گرامی باد!

به تاریخ ۲۲ اسد گرامی یاد معلم سرور را از دست دادیم. او یکی از رزمندگان عزیز، از مبارزان پیشرو، معلم دلسوز و طرفدار زحمتکشان تهیدست بود. این معلم آگاه و مهربان در ۷۰ سالگی به اثر بیماری سرطان درگذشت. یادش گرامی باد!

زنده یاد سرور در ریگستان های تفتیده و سوزان نیمروز در یک خانواده دهقانی به دنیا آمد. در کودکی شاهد فقر و تهیدستی و زندگی طاقت فرسای مردم در ولسوالی چهاربرجک نیمروز بود.

در جریان مکتب با تیوری های پیشرو و رهائی بخش آشنا شد و برای غلبه بر تهیدستی و ستم راه در آگاهی مردم دید. از اینرو پس از اتمام مکتب، راهی تربیه معلم در کندهار شد تا به حیث معلم آگاه و روشن فرزندان زحمتکشان ولسوالی چهاربرجک را با حس مردم دوستی تربیه و راه نجات از بی عدالتی و ستم را به آنها نشان بدهد. او سه سال در ولسوالی چهاربرجک به فرزندان ستمدیده بلوچ تدریس کرد، اما کودتای ننگین ثور این زمینه را از او گرفت و او ناگزیر شد به مقاومت علیه مزدوران پرچمی- خلقی بپیوندد.

جنایتکاران خلقی - پرچمی با هجوم بر خانه معلم سرور، پدر و سه برادر او (محمد قاسم، محمد یونس و غلام حسین) را دستگیر و در راه زرنج - کابل هر چهار تن را بیرحمانه تیرباران و در ریگستان های تفتیده و سوزان «داکو» دفن کردند.

زنده یاد سرور که با آگاهی انقلابی و اندیشه پیشرو مسلح شده بود با شناخت درست از ماهیت رژیم کودتا و پس از تیرباران چهارتن از عزیزترین اعضای خانواده، به مقاومت مسلحانه پهلوی زد. او در کنار توده های هزاره، پشتون، ازبیک، تاجیک، نورستانی و پشه ئی رزمید. هنوز مدتی از آغاز مقاومت مسلحانه معلم سرور و یارانش نگذشته بود که گرامی یاد داکتر غلام حسن، برادر دیگر زنده یاد سرور، که در پوهنتون کابل محصل طب بود و با ترک تحصیل به مقاومت پیوسته بود، در اثر توطئه پرچمی ها در سال ۱۳۶۱ با دونفر از همرزمانش تیرباران شد. برادر دیگر زنده یاد سرور نیز به وسیله نوکران آی . ایس . ای پاکستان، در زهدان ایران تیرباران گردید.

اندوه از دست دادن این فرزندان برومند خلق بلوچ، نه تنها که معلم سرور را مأیوس و نومید نساخت، بلکه با

الهام از خون آنها و سرمشق قرار دادن زندگی سایر مبارزان کشور، بیش از پیش و مصمانه تر از پیش بر راه رهایی مردم گام گذاشت و به طور خستگی ناپذیر تلاش کرد.

زنده یاد سرور به معنای واقعی کلمه شفیق و دلسوز بود، یارانش او را برای این خصوصیت بارزش به اسم «شفیق» صدا می زدند. دوستانی که با او در دوران مقاومت، مهاجرت، پشت جبهه و در میان مردم کار کرده اند، همه بر صداقت، دلسوزی، مهربانی، حوصله و پایداری او معترف هستند.

ما بدینوسیله از دست دادن این معلم عزیز را به خانواده اش، دوستان و همزمان سابقش و مردم چهاربرجک تسلیت عرض می کنیم و یادش را گرامی می داریم!